

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11-Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481 20 42, (044) 481 19 58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

_____. № _____

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

про розгляд скарги _____

Державна митна служба України розглянула скаргу _____

_____ на рішення _____ митниці, оформлене карткою відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення _____

_____ та повернення з державного бюджету надміру сплачених сум митних платежів, і повідомляє таке.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені Митним кодексом України (далі – Кодекс), Положенням про Державну митну службу України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та іншими нормативно-правовими актами.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

Законом України від 14 березня 2017 року № 1917-VIII ратифіковано Угоду про вільну торгівлю між Україною та Канадою (далі – Угода), яка набула чинності 1 серпня 2017 року, Законом України № 3627-IX від 10.04.2024 ратифіковано оновлений текст Угоди.

Згідно зі статтею 3.15 Частини С «Процедури визначення походження» Глави 3 «Правила та процедури визначення походження» Угоди товари, що походять з України, при ввезенні в Канаду, та товари, що походять з Канади, при ввезенні в Україну користуються перевагами преференційного тарифного режиму в рамках цієї Угоди на підставі декларації («декларація про походження»).

Декларація про походження зазначається на інвойсі або іншому комерційному документі, що містить опис товару, який походить з Канади, з достатньою для його ідентифікації деталізацією.

Версії тексту декларації про походження різними мовами наведені у Додатку 3-В до Угоди і містять місце та дату її складання, а також підпис та назву експортера друкованими літерами.

Відповідно до статті 3.16 «Зобов'язання стосовно експорту» Частини С «Процедури визначення походження» Глави 3 Угоди кожна Сторона повинна забезпечити, щоб декларація про походження, зазначена у статті 3.15.1, була заповнена експортером на території Сторони, з якої походить товар, для отримання преференційного тарифного режиму для цього товару на території іншої Сторони (пункт 1 цієї статті).

Кожна Сторона вимагає, щоб експортер, який заповнює декларацію про походження, на вимогу митного органу Сторони-експортера надав копію декларації про походження і всі документи, що підтверджують статус походження відповідних товарів, у тому числі супроводжувальні документи або письмові довідки від виробників або постачальників, а також виконав інші вимоги цієї Глави (пункт 2 цієї статті).

Пунктом 4 цієї статті визначено, що декларація про походження може бути заповнена експортером під час експортування або після експортування товару, до якого вона відноситься, за умови, що вона буде надана Стороні-імпортеру упродовж двох років або довшого строку, визначеного законодавством Сторони-імпортера, після імпортування товару, на який вона оформлена.

Статтею 3.2 Частини В «Правила визначення походження» Глави 3 Угоди визначено, що для цілей цієї Угоди вважається, що товар походить з тієї Сторони, в якій відбулася остання виробнича операція, якщо на території Сторони або на території обох Сторін відповідно до статті 3.3 він був:

(а) повністю вироблений у розумінні статті 3.4;

(b) вироблений виключно з матеріалів, що походять з відповідної Сторони, в тому числі з матеріалів, зазначених у статті 3.5.2; або

(c) підданий достатній обробці/переробці у розумінні статті 3.5.

Таким чином зазначені товари набувають походження Канади за умови виконання наступних правил визначення походження, а саме:

для коду ГС 0303 «зміна з будь-якої іншої групи та продукція аквакультури групи 3 вважається такою, що походить з відповідної Сторони, якщо вона вирощена на території цієї Сторони з такого насіннєвого матеріалу без статусу походження або зі статусом походження, як зародок, дрібна риба, мальки або личинки»;

для коду ГС 1604 «зміна з будь-якої іншої товарної позиції».

Статтею 3.26 «Перевірка походження» до Угоди визначено процедуру перевірки декларацій про походження. У найкоротший термін та у будь-якому випадку упродовж 12 місяців після отримання вимоги, щодо перевірки митний орган Сторони-експортера завершує перевірку походження товару та дотримання інших вимог цієї Глави, і:

(a) надає до митного органу Сторони-імпортера у формі цінного або рекомендованого листа чи будь-яким іншим способом, що забезпечує підтвердження одержання відповідного документу цим митним органом, письмовий звіт, необхідний для визначення того, чи походить товар з відповідної Сторони, із зазначенням:

(i) результатів перевірки;

(ii) опису товару, що є предметом перевірки, та тарифної класифікації відповідно до застосування правила визначення походження;

(iii) опису і пояснення щодо процесу виробництва, достатніх для обґрунтування статусу походження товару;

(iv) інформацію про спосіб, у який була проведена перевірка; та

(v) за необхідності, супровідну документацію.

(b) якщо це передбачено національним законодавством, повідомити експортера про своє рішення, чи походить походження товару.

У період підготовки результатів перевірки походження митний орган Сторони-імпортера, за умови виконання будь-яких запобіжних заходів, які він вважає за необхідне запровадити, пропонує імпортеру вивільнення товару.

У разі ненадання письмового звіту, або якщо митний орган Сторони-імпортера не може дійти висновку щодо походження товару, цей митний орган може відмовити у наданні преференційного тарифного режиму щодо товару.

██████████ задекларовано частину товарів: «риба свіжоморожена лососевих порід горбуша» (код УКТ ЗЕД 0303120000), «заморожена ікра лососевих порід риб кети», «заморожена ікра лососевих порід риб чавичі» (код УКТ ЗЕД 1604320000)», увезених за попередньою митною декларацією ██████████ із застосуванням преференції у графі 36 МД (код «420») згідно з декларацією про походження, яку складено ██████████ на рахунок ██████████ із зазначенням номера експортера, який не передбачений Додатку 3-В Угоди та заявлений код документа у графі 44 МД «7018».

У зв'язку з невідповідністю заявленої декларації про походження вимогам Додатку 3-В до Угоди [REDACTED] митницею складено картку відмови у прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску частини товарів, транспортних засобів комерційного призначення [REDACTED] за [REDACTED]

[REDACTED] подано до митного оформлення частину зазначених товарів за [REDACTED] та для підтвердження, заявленого канадського походження товарів надано декларацію про походження, яку складено експортером [REDACTED] на комерційному документів [REDACTED]

[REDACTED] посадовою особою [REDACTED] митниці оформлено повторно картку відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення [REDACTED] з причини невідповідності складаної декларації про походження на документі [REDACTED] з огляду митниці на невідповідність вимогам статті 3.15 Угоди.

[REDACTED] частини товарів було випущено [REDACTED] митницею у вільний обіг на митній території України без застосування режиму вільної торгівлі за Угодою.

Листом [REDACTED] митниці [REDACTED] повідомлено Держмитслужбу, що за результатом проведеного аналізу митного оформлення товару встановлено, що при проведенні вибіркового митного огляду вантажу Одеською митницею (акт митного огляду від 31.10.2025) зафіксовано одноразову [REDACTED] що підтверджено фотофіксацією. Ватаж надійшов по наступним товаро-супровідним документам - коносамент [REDACTED]

[REDACTED] В вищенаведеному коносаменті зазначено номер запірно-пломбового пристрою [REDACTED] але засвідчення даного документу митним органом країни експорту відсутнє, інформація щодо номеру запірнопломбового пристрою в декларації країни експорту відсутня.

При здійсненні перевірки дотримання вимог статті 3.19 Угоди шляхом моніторингу інформації на [REDACTED] номером коносаменту [REDACTED] чітко прослідковується, що зазначений вантаж [REDACTED] знаходився за межами території Сторін Угоди у портах [REDACTED]

Таким чином у Київській митниці наявні обґрунтовані сумніви щодо дійсності, поданих митниці комерційних документів, так і правомірності документів про походження.

У зв'язку з цим листом Держмитслужби [REDACTED] оку направлено запит до митних органів Канади з метою перевірки дійсності таких документів та підтвердження правильності заявленого походження товарів.

Відповідно до частини другої пункту 44 Положення про митні декларації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 р. № 450 (далі – Положення № 450), не допускається визнання недійсною митної декларації,

якщо товари, транспортні засоби комерційного призначення, що в ній задекларовані, після оформлення такої декларації видані з-під митного контролю.

Згідно з частиною першою статті 301 Митного кодексу України повернення помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів здійснюється відповідно до Бюджетного та Податкового кодексів України. Пунктом 3 частини п'ятої цієї статті визначено, що повернення сум відповідних митних платежів здійснюється також у разі відновлення режиму вільної торгівлі.

Помилково та/або надміру зараховані до державного бюджету суми митних платежів повертаються з державного бюджету в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику (частина третя статті 301 Митного кодексу України).

Процедури повернення платникам податків помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів, у тому числі у випадках, зазначених у частинах третій, п'ятій статті 301 Митного кодексу України, статті 43 Податкового кодексу України, визначені Порядком повернення авансових платежів (передоплати) та помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів, затвердженим наказ Міністерства фінансів України 18 липня 2017 року N 643 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 25 жовтня 2019 року N 454), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 09 серпня 2017 р. за N 976/30844 (далі – Порядок).

Відповідно до статті 43 Податкового кодексу України помилково та/або надміру сплачені суми грошового зобов'язання підлягають поверненню платнику відповідно до цієї статті та статті 301 Митного кодексу України, крім випадків наявності у такого платника податкового боргу. Пунктом 43.3 цієї статті також визначено, що обов'язковою умовою для здійснення повернення сум грошового зобов'язання є подання платником податків заяви про таке повернення протягом 1095 днів від дня виникнення помилково та/або надміру сплаченої суми.

Платник податків подає до митниці Держмитслужби заяву довільної форми в паперовому вигляді або за допомогою засобів електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законодавства у сферах захисту інформації, електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг та електронного документообігу, або в електронній формі за допомогою засобів інформаційно-комунікаційних систем Держмитслужби з дотриманням вимог законодавства у сферах захисту інформації, електронних довірчих послуг та електронного документообігу, або в електронній формі через систему електронної взаємодії державних інформаційних ресурсів та з дотриманням вимог законодавства у сферах захисту інформації, електронних довірчих послуг та електронного документообігу (розділ III Порядку).

Враховуючи викладене, та відповідно до положень статті 301 Митного кодексу України, статей 3.15 та 3.26 Угоди, пункту 1 частини першої статті 26⁵ Митного кодексу України, Державна митна служба України вирішила:

1. Скасувати оскаржуване рішення – картку відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення [REDACTED] складену

митницею за результатом розгляду митної декларації

2. [REDACTED] митниці за результатом опрацювання підсумків перевірки уповноваженим митним органом Канади декларації про походження, яку складено експортером [REDACTED] на комерційному документі [REDACTED] [REDACTED] у разі наявності підстав згідно з вимогами Угоди та законодавства України з питань митної справ:

- внести відповідні зміни до відповідних митних декларацій;
- розглянути заяву [REDACTED] щодо повернення помилково та/або надміру зарахованих до Державного бюджету України сум митних платежів з формуванням відповідних висновків про повернення.

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Митного кодексу України особа, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням має право його оскаржити у судовому порядку.

[REDACTED]

██████████

██████████